
«Stochastic Processes and Applications to Mathematical Finance»

«СТОХАСТИЧНІ ПРОЦЕСИ
ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЗАДАЧ ФІНАНСОВОЇ МАТЕМАТИКИ»

Лекція 3

**Вінерівський процес. Основні властивості
вінерівського процесу**

3.1. Історичні відомості

3.2. Означення та властивості вінерівського процесу.

3.3. Траєкторії вінерівського процесу.

3.4. Варіація вінерівського процесу.

3.1. Історичні відомості

У 1827 році ботанік Броун досліджував під мікроскопом цитоплазму, яку відібрав з пилку *Clarcia Pulchella*. І раптом він помітить, що дрібні частинки хаотично рухаються. Він приймає це за деякий прояв живих молекул і проводить досліди з вуглями, склом і мінералами та помічає той самий ефект.

Виявилося, що це пов'язано з тим, що найменші частинки при зіткненнях з молекулами, що хаотично рухаються постійно отримували удари в одному напрямку або в іншому напрямку.

При підвищенні температур зіткнення ставали частішими, при зниженні їх частоти знижувалися. Математична модель такого процесу було створено А. Ейнштейном на початку XX століття, а низку результатів для отриманого процесу було сформовано Норбертом Вінером у своїй дисертації 1918 року.

Норберт Вінер

(англ. *Norbert Wiener*; 26 листопада 1894, США — 18 березня 1964, Швеція)

На честь останнього науковця відповідний випадковий процес називають вінерівським, на честь першого дослідника - броунівським рухом.

3.2. Означення вінерівського процесу.

Означення 3.1

Гаусовий процес $w(t), t \geq 0$ називається **процесом Вінера** або **вінеровим процесом**, якщо

1) $Ew(t) = 0, t \geq 0;$

2) $\text{cov}(w(s), w(t)) = \min\{s, t\}; s, t \geq 0.$

Властивості.

- 1) Вінерівський процес має нормальний розподіл $w(t) \sim N(0, t)$, зокрема $w(0) = 0$ майже напевно (м.н.).
- 2) Має незалежні прирости: для довільних $m \geq 1$ та $0 \leq t_0 < t_1 < \dots < t_m$ випадкові величини $w(t_0), w(t_1) - w(t_0), \dots, w(t_m) - w(t_{m-1})$ є незалежними у сукупності.
- 3) Однорідність приростів: випадкові величини $w(t) - w(s)$ та $w(v) - w(u)$ мають однакові розподіли для довільних $t, s, u, v \geq 0$ таких, що $t - s = v - u$. Зокрема, якщо $0 \leq s \leq t$, то $w(t) - w(s) \sim N(0, t - s)$.
- 4) Недиференційовність траєкторій:

$$P(\exists t \geq 0 \text{ така, що } w'(t) \text{ існує}) = 0.$$

На рисунку 3.1 показано, що відбувається з траєкторіями вінерівського процесу при $\Delta t \rightarrow 0$.

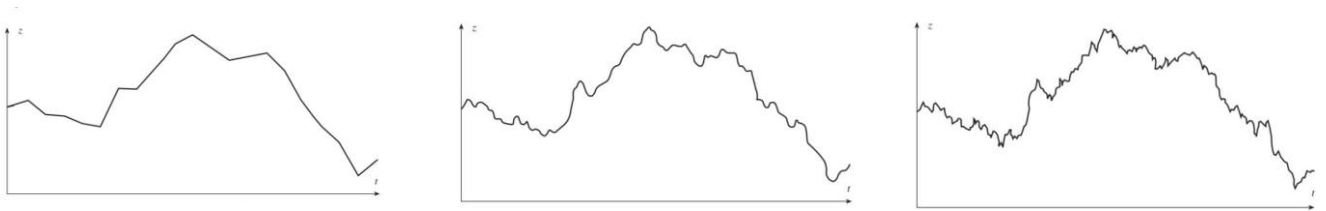

Рисунок 3.1

Приклад. Нехай $\{w(t), t \geq 0\}$ є вінеровим процесом. Знайти:

- а) $E[w(2)]$; б) $E[w(2)]^2$; в) $E[3 + 5w(2)]^2$.

Розв'язок.

а) За означенням вінерівського процесу маємо $E[w(2)] = 0$.

б) Оскільки $\text{cov}(w(s), w(t)) = \min\{s, t\}, s, t \geq 0$, то

$$E[w(2)]^2 = E[w(2)w(2)] - E[w(2)]E[w(2)] = \text{cov}(w(2), w(2)) = \min\{2, 2\} = 2.$$

в) $E[3 + 5w(2)]^2 = 9 + 30E[w(2)] + 25E[w(2)]^2 = 9 + 50 = 59$.

3.3. Траєкторії вінерівського процесу.

Траєкторії вінерівського процесу ніде не диференційовні

Теорема 3.1

Для довільного $t_0 \in [0; 1]$

$$\limsup_{t \downarrow t_0} \left| \frac{w(t) - w(t_0)}{t - t_0} \right| = \infty \quad \text{м.н.} \quad (3.1)$$

Наслідок 3.1. Похідна $w'(t_0)$ не існує для довільного $t_0 \in [0; 1]$.

Наслідок 3.1 очевидно випливає з теореми 3.1. Дійсно, якби похідна $w'(t_0)$ існувала в довільній точці $t_0 \in [0; 1]$, то це означало б, що границя

$$\lim_{t \rightarrow t_0} \frac{w(t, \omega) - w(t_0, \omega)}{t - t_0}$$

існує для усіх $\omega \in A$, де A – випадкова подія додатної ймовірності. А це протирічить (3.1).

Доведення теореми 3.1. Розглянемо монотонно спадну послідовність $t_n, n \geq 1$, яка збігається до t_0 . Покладемо

$$\xi_n = \sup_{t_0 < t \leq t_n} \left| \frac{w(t) - w(t_0)}{t - t_0} \right|,$$

ξ_n є випадковою величиною для довільного $n \geq 1$.

Оскільки $\xi_{n+1} \leq \xi_n$, то границя $\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_n$ існує. Тому

$$P(\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_n \geq x) = \lim_{n \rightarrow \infty} P(\xi_n \geq x) \text{ для довільного } x > 0.$$

Тоді

$$\begin{aligned} P(\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_n \geq x) &= \lim_{n \rightarrow \infty} P(\xi_n \geq x) = \lim_{n \rightarrow \infty} P\left(\sup_{t_0 \leq t \leq t_n} \left| \frac{w(t) - w(t_0)}{t - t_0} \right| \geq x\right) \geq \\ &\geq \limsup_{n \rightarrow \infty} P\left(\left| \frac{w(t_n) - w(t_0)}{t_n - t_0} \right| \geq x\right) = \limsup_{n \rightarrow \infty} P\left(\left| \frac{\gamma}{t_n - t_0} \right| \geq x\right) = 1, \end{aligned}$$

де γ – стандартна гаусівська випадкова величина. Звідси випливає, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_n = \infty \text{ м.н.}$$

Відповідно

$$\limsup_{t \downarrow t_0} \left| \frac{w(t) - w(t_0)}{t - t_0} \right| = \infty \text{ м.н.}$$

Теорему 3.1 доведено.

3.4. Варіація вінерівського процесу.

Вінерівський процес має нескінченну варіацію

Нехай $\Psi = 0 = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n = 1$ – розбиття відрізка $[0, 1]$. Для розбиття

Ψ визначимо квадратичну варіацію Q вінерівського процесу w :

$$Q(\omega) = \sum_{i=1}^n (w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega))^2.$$

Теорема 3.2

Нехай Ψ_m — послідовність розбиття, для якої $\Psi_m \rightarrow 0, m \rightarrow \infty$.

Нехай Q_m — послідовність відповідних квадратичних варіацій.

Тоді

$$\text{l.i.m}_{m \rightarrow \infty} Q_m = 1.$$

Доведення теореми 3.2. Оскільки $w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega) \in N(0, t_i - t_{i-1})$, то $EQ_m = 1$.

Нехай γ — стандартна гаусівська випадкова величина, тоді $E[\gamma]^4 = 3$ і тому в силу незалежності приростів вінерівського процесу

$$\begin{aligned} \text{var}[Q_m] &= \sum_{i=1}^n \text{var}[(w(t_i) - w(t_{i-1}))^2] = \\ &= \sum_{i=1}^n [E[w(t_i) - w(t_{i-1})]^4 - (t_i - t_{i-1})^2] = 2 \sum_{i=1}^n (t_i - t_{i-1})^2 \leq \\ &\leq 2 |Q_m| \sum_{i=1}^n (t_i - t_{i-1}) \rightarrow 0, \end{aligned}$$

що і потрібно було довести.

На відміну від квадратичної варіації, звичайна варіація вінерівського процесу є необмеженою. Варіація V визначається наступним чином:

$$V \omega = \sup_{\Psi} \sum_{i=1}^n |w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega)|,$$

де супремум береться по всім розбиттям $\Psi = 0 = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n = 1$ відрізка $[0,1]$.

Теорема 3.3

Існує випадкова подія Ω_1 , така, що $P(\Omega_1) = 1$ та $V(\omega) = \infty$ для довільного $\omega \in \Omega_1$. Це означає, що варіація процесу на $[0,1]$ є необмеженою майже напевно.

Доведення теореми 3.3. Нехай $\Omega' = \{\omega : V(\omega) < \infty\}$. Відмітимо, що Ω' є випадковою величиною. Нехай $\Omega'' = \{\omega : w(t, \omega) \text{ — неперервна функція по } t \text{ на } [0,1]\}$. Ω'' є випадковою подією, до того ж $P(\Omega'') = 1$.

Тоді для $\omega \in \Omega'$ маємо

$$\begin{aligned} Q(\omega) &\leq \max_{1 \leq i \leq n} |w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega)| \sum_{i=1}^n |w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega)| \leq \\ &\leq V(\omega) \max_{1 \leq i \leq n} |w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega)|. \end{aligned}$$

Оскільки $w(t, \omega)$ — рівномірно неперервна функція для $\omega \in \Omega'$, то для довільного $\omega \in \Omega'$ та довільного $\varepsilon > 0$, знайдеться $\delta > 0$, для якого

$$|w(t_i, \omega) - w(t_{i-1}, \omega)| < \varepsilon \text{ для } |w(t, \omega)| < \delta.$$

Виберемо послідовність розбиття Ψ_m , для якої $|\Psi_m| \rightarrow 0$. Тоді для $\omega \in \Omega' \cap \Omega''$ та достатньо великих m (таких, що $|\Psi_m| < \delta$) маємо

$$Q_m(\omega) \leq \varepsilon V_m(\omega),$$

де $Q_m(\omega)$, $V_m(\omega)$ – квадратична варіація та варіація для розбиття Ψ . Звідси випливає, що $Q_m(\omega) \rightarrow 0, m \rightarrow \infty$ для $\omega \in \Omega' \cap \Omega''$. Це можливо лише, коли $P(\Omega') = 0$ в силу теореми 2. Теорему 3 доведено.

Розширений фундаментальний матеріал лекції можна знайти у підручниках

1. Вентцель, Е. С. Теория случайных процессов и ее инженерные приложения [Текст] : учеб. пособие / Е. С. Вентцель, Л. А. Овчаров. – 4-е изд., стер. – М. : Высш. шк., 2007. – 479 с. – ISBN 978-5-06-005820-8
2. Гихман И.И., Скороход А.В. Введение в теорию случайных процессов. Второе издание книги существенно переработано. М. : 1977. - 568 с.
3. Сеньо, П. С. Випадкові процеси [Текст] : підручник / С. П. Сеньо ; Мін-во освіти і науки України, ЛНУ. – Львів : Компакт-ЛВ, 2006. – 288 с. – ISBN 966-96414-7-0.